

INTERVIEW

LITTLE DOTS AKOESTISCH TRIO

Stil en fragiel als kleine vlekjes is Little Dots onze radio en ons gehoor binnengeslopen. Of hoe Braziliaanse dromen ook in Vlaamse klei wortel kunnen schieten.

The Little Dots: eerlijke en organische muziek, met een vleug Braziliaanse poëzie. © Tina Herbots

BRAZILIAANSE POËZIE IN GENTSE STRATEN

PETER VANTYGHEM

Het zijn prachtige beelden die Pablo Casella schildert in de kleine liedjes van Little Dots. Om te vertellen dat het meisje van zijn dromen zijn liefde niet beantwoordt, laat hij haar een pistool op hem richten, en schieten. *'And I gently bleed/ and it tastes like salt and sweet'*.

Casella is een Braziliaan die al enkele jaren in Gent woont. In zijn land, net zoals in Portugal, werken dichters en songschrijvers graag samen, legt hij uit. 'Het maakt het literaire niveau van songs heel hoog. We proberen een gevoel uit te drukken in een metafoor waarover mensen kunnen nadenken. Een goed beeld maakt een gevoel universel. Daarom probeer ik altijd heel diep in mezelf te gaan om een gevoel zo goed mogelijk te herkennen.' Hij ontmoette Sophia Ammann bij Lady Linn. Hij speelde er, zij zong er even backing vocals. 'Ik vond haar stem speciaal. Ze klonk eerlijk, echt, vrij. Ik kon meteen geloven wat ze zong. Ze speelde ook gitaar op een boeiende manier.'

Hij overtuigde Tom Callens, ook al muzikant bij Linn, van haar kunnen. Beiden experimenteerden met dromerige, instrumentale muziek, en de stem van Ammann leek een kans uit de duizend.

Jullie muziek staat nogal haaks op de

popmuziek van vandaag, niet?

Casella: 'Popmuziek is vandaag vooral verpakking. Je moet er goed uitzien, fantastisch klinken, en een goede clip hebben. Ik zweer bij de song. Die moet je kunnen spelen op straat met enkel een gitaar. We passen inderdaad niet in het credo van vandaag. Onze inspiratie komt vooral uit de jaren 70. Vinicius De Moraes, Lhasa de Sela, de latere Beatles, Vashti Bunyan. Een gevoel dat verloren is.'

Delen jullie alle drie hetzelfde gevoel?

Ammann: 'We zijn alle drie redelijk gevoelig, we hebben dezelfde kijk op de dingen, ook esthetisch. Dat Pablo zo poëtisch bleek te zijn, moedigde me aan. Want er zijn natuurlijk ook verschillen. Ik schrijf er soms van wat muziek naar buiten laat komen. In mijn geval is dat een trieste kant die onbewust in mij leeft.'

Zoals je bezint in 'Cold wind'. Je hebt geen schild tegen een koude wereld.

Ammann: 'Ik schrijf de hele tijd gedachten neer, in een boekje. Voor "Cold wind" heb ik een van die schrijfsels afgewerkt. Het was wel een moeilijk proces omdat lied gezongen te krijgen. Ook "Mirror of everyone" is zo gegroeid: ik had iets van me af te zingen dat vanbinnen broeide.'

Je bent muziektherapeute. Maak je iets zacht door het mool te maken?

Ammann: 'Dat hangt niet samen. Als therapeute moet je nu net leren het esthetische los te laten. Het gaat niet om schoonheid. Als muzikante kan ik die twee ook scheiden, denk ik. Maar ik ga wel sneller achter een piano zitten om eens gewoon te improviseren, heb ik de jongste tijd gevonden.'

'Een goed beeld maakt een gevoel universeel'

PABLO CASELLA

Pablo, jij schrijft in het Engels en niet in dat zo muzikale Portugees. Waarom?

Casella: 'Ik lees veel in het Engels, ik sprek altijd Engels, en ik vind die taal gemakkelijker als zangtaal. Ik gebruik het Portugees bijna niet meer. Ik woon daar niet en het niveau is er ook zo hoog.'

Jammer, niet? Portugees klinkt zo muzikaal.

Ammann: 'Pablo's voordeel is toch dat hij woorden op een manier gebruikt waar wij nooit aan zouden denken. *"There is a question that flies"*, zingt hij dan. Daar lach ik om en dat begrijpt hij niet.'

Casella: 'Natuurlijk niet. Bij ons is het de normaalste zaak iets zo poëtisch uit te drukken. Ik geef er niet om dat het grammaticaal niet kan.'

Ammann: 'Zie je? Hij maakt het zelfs in het Engels poëtischer dan wij. Ik had zo iets geschreven als *"I see myself reflected in the faces of others"*, en hij maakte daarvan *"in the mirror of everyone"*.

De muziek klinkt klein, maar erg fijn. Hier is veel zorg besteed aan arrangementen.

Tom Callens: 'De meeste arrangementen heb ik gemaakt vanuit een kern van piano, gitaar en stemmen. Daaromheen zijn de blazers gezet. De grootste invloed is het Orquestra Popular da Camarão uit São Paulo, maar ik heb ook geluisterd naar Portishead, Feist en Pet sounds van The Beach Boys. Het komt meer van luisteren naar goeie voorbeelden, dan van mijn muzikale opleiding in Brussel en Gent. We wilden iets wat eerlijk en vooral organisch zou klinken. Daarom is de plaat gedeeltelijk live opgenomen.'

'A clear running stream' van Little Dots is uit op V2 (★★★½).

Concerten: Ancienne Belgique, Brussel op 1/10 en Minard, Gent op 5/10.